

“...

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 2 nci maddesinde Türkiye Cumhuriyeti, bir hukuk devleti olarak tanımlanmış ve Anayasa'nın 10 ncu maddesinde kanun önünde eşitlik ilkesi düzenlenmiştir.

Anayasa Mahkemesi'nin istikrar kazanmış kararlarında hukuk devleti ilkesi eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına saygılı, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, Anayasa ve hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık olan devlet olarak tanımlanmıştır.

Anayasa Mahkemesi'nin istikrar kazanmış kararlarında “kanun önünde eşitlik ilkesi” hukuksal durumları aynı olanlar için söz konusudur. Bu ilke ile eylemli değil, hukuksal eşitlik öngörülmüştür. Eşitlik ilkesinin amacı, aynı durumda bulunan kişilerin kanunlar karşısında aynı işleme bağlı tutulmalarını sağlamak, ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemektir. Bu ilkeyle, aynı durumda bulunan kimi kişi ve topluluklara ayrı kurallar uygulanarak kanun karşısında eşitliğin ihlali yasaklanmıştır. Kanun önünde eşitlik, herkesin her yönden aynı kurallara bağlı tutulacağı anlamına gelmez. Durumlarındaki özellikler, kimi kişiler ya da topluluklar için değişik kuralları ve uygulamaları gerektirebilir. Aynı hukuksal durumlar aynı, ayrı hukuksal durumlar farklı kurallara bağlı tutulursa Anayasa'da öngörülen eşitlik ilkesi zedelenmez. “(Anayasa Mahkemesinin 2016/51 Esas, 2016/179 Karar sayılı Kararı)” şeklinde tanımlanmıştır.

Mahkememizde açılan kamu davasına konu somut olay bu hükümler çerçevesinde değerlendirildiğinde Türk Ceza Kanunu'nun 292/1 nci maddesinde düzenlenen hükümler ile 5275 sayılı Kanun'un 97. maddesinde düzenlenen hükümler arasında firar suçunun unsurları bakımından bir farklılık bulunduğu görülmektedir.

Ceza infaz kurumundan kaçan hükümlüler ile kendilerine ceza infaz kurumu idaresi tarafından verilen izin süresinde ceza infaz kurumuna dönmeyen hükümlüler, esasen “belli bir süre ceza infaz kurumunda bulunma” yükümlülüğünü ihlal ettiğinden aynı konumda bulunmaktadır. Bir an için izin hakkı olmaksızın ceza infaz kurumundan kaçanlar ile kendilerine verilen izin süresinde ceza infaz kurumuna dönmeyenlerin farklı konumda olabilecekleri düşünülse de izin almak suretiyle cezaevinden çıkıp yeniden dönmek, kamu idaresinin güvenini suistimal suretiyle firarın daha nitelikli bir halini oluşturmaktadır.

Hal böyle iken; izin süresi içerisinde ceza infaz kurumuna dönmeyen hükümlüler hakkında 5275 sayılı Kanun'un 97/1 inci maddesine göre doğrudan firar işlemine başlanmaksızın iki günlük bir süre tanınarak bu süreden sonra ceza infaz kurumuna dönülmemesi halinde firar suçunun oluşacağı, izin sonundan itibaren iki günlük süre içerisinde dönülmesi halinde yalnızca disiplin hükümlerinin uygulanacağı kabul edilmiş, buna karşın ceza infaz kurumundan firar eden hükümlüler bakımından iki günlük bir süre uygulaması getirilmeksizin doğrudan firar hükümlerinin uygulanacağı kabul edilmiştir.

İzinden dönmeyen ancak izin sonundan itibaren iki gün içerisinde yakalanan bir hükümlü hakkında sadece disiplin hükümleri uygulanabilecekken, ceza infaz kurumundan firar ettikten sonra etkin pişmanlık göstererek iki gün içerisinde teslim olan hükümlü hakkında TCK'nın 292 inci maddesine göre ceza yaptırımını uygulanacak bu cezada sadece 293 ncü maddeye göre indirim yapılacak, bunun yanında hükümlü ayrıca disiplin hükümlerine tabi tutulacaktır.

Hükümlü ceza infaz kurumundan kaçtıktan sonra iki gün içinde teslim olmayı düşünse dahi hakkında aynı gün yakalama emri çıkarılacağı için firardan bir saat sonra yakalansa dahi hakkında TCK'nın 292 inci maddesi hükümleri tatbik edilecektir.

Somut olayda hükümlü savunmasında eşinin hamileliği nedeni ile hastaneye götürecekt kimse bulunmadığı için ceza infaz kurumundan kaçtığını, eşinin hastaneye yatışı sonrası annesine polisleri aramasını söylediğini, bu şekilde kendisini evin önünden aldıklarını beyan etmiş, olay tutanağı incelendiğinde kolluk ekiplerinin sanığın ikamette olduğuna dair bir anons üzerine olay yerine gittikleri anlaşılmıştır.

Anayasa'nın 2. ve 10. maddesi hükümlerine göre; hem izinden geç dönen, hem de ceza infaz kurumundan firar eden hükümlüler ceza infaz kurumunda bulunma yükümlülüğünü ihlal sebebi ile aynı konumda bulduklarından farklı hükümlere tabi tutulmaları Anayasa'ya aykırılık oluşturmaktadır.

Bu sebeple firardan itibaren hükümlüye etkin pişmanlık göstermesi halinde dahi iki günlük bir atıfet süresi tanımayan bu sebeple 5275 sayılı Kanun'un 97/1. maddesi hükümlerinden farklı bir uygulamaya sebep olan Türk Ceza Kanunu'nun 292. maddesinin 1. fıkrasının iptaline karar verilmesi Yüksek Mahkemenizden arz ve talep olunur.”